6 കടൽത്തീരത്ത്

ഒ.വി.വിജയൻ

ഓട്ടുപുലാക്കൽ വേലുക്കുട്ടി വിജയൻ. എന്ന ഒ.വി വിജയനെക്കുറിച്ച്..........

- ☛ മലയാളത്തിൽ ആധുനികസാഹിത്യത്തിന് അടിത്തറ പാകിയ സാഹിത്യകാരൻ.
- ☛ ചിത്രകാരനും കഥാകൃത്തും നോവലിസ്റ്റും കാർട്ടൂണിസ്റ്റും പത്രപ്രവർത്തകനുമായിരുന്നു.ഒ.വി.വിജയൻ
- ☛ ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസം,ധർമപുരാണം, മധുരം ഗായതി തുടങ്ങിയ മനോഹരമായ നോവലുകളുടെ സ്രഷ്ടാവ്.
- ☛ കടൽത്തീരത്ത്, കാറ്റുപറഞ്ഞ കഥ എന്നിങ്ങനെ ശ്രദ്ധേയമായ കഥകളുടെ രചയിതാവ്.
- ☛ തന്റെ ജീവിത പരിസരത്തെ ആഴത്തിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അതിനെ വിലയിരുത്തി തന്റേതായ കാഴ്ചപ്പാടുകളും വിമർശനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തി ഏറെ ലളിതമായ രീതിയിൽ ഒ.വി.വിജയൻ കഥപറയുന്നു.

കടൽത്തീരത്ത്- കഥയും പൊരുളും..........

- കഥയിലെ കടൽ വെള്ളായിയപ്പൻ എന്ന മനുഷ്യന്റെ സംഘർഷഭരിതമായ മനസ്സാണ്. മകനോടും അച്ഛനോടുമുള്ള ഒടുങ്ങാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ കടലും അയാൾ മനസ്സിലേറ്റുന്നു. ദുരിതങ്ങളുടെ വരിവരിയായുള്ള ഘോഷയാത്ര കടലിലെ തിരമാലകൾ എന്നതുപോലെ ചീറ്റിയടിച്ചുകൊണ്ട് വെള്ളായിയപ്പനെ തകർത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നും വെള്ളായിയപ്പൻ തന്റെ മകനെ കാണാൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുന്നതും കാണുന്നതും ഈ കഥയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
- പ്രകൃതിയുടെ ചലനാത്മകത കഥയിലുടനീളം ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.
- രണ്ട് യാത്രകൾ കഥയിലുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് മകനെ കാണാനുള്ള കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള യാത്ര. രണ്ടാമത്തേത് മകന്റെ ശവം അടക്കം ചെയ്യാൻ കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ അതിനെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര.
- ഒരു അച്ഛന്റെയും മകന്റെയും അതിരില്ലാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമാണ് ഈ കഥ.വെള്ളായിയപ്പന് അയാളുടെ അച്ഛനോടുള്ള സ്നേഹവും മകനോടുള്ള സ്നേഹവും വിലമതിക്കാനാവാത്തതാണ്.
- കഥയിൽ കണ്ടുണ്ണി ചെയ്ത കുറ്റമെന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല.
- ഗ്രാമത്തിലെ ആളുകളെല്ലാം വെള്ളായിയപ്പന്റെയും അയാളുടെ കുടുംബത്തിന്റെയും ദുഃഖത്തിൽ പങ്കു ചേരുന്നതിൽ നിന്നും അവർക്കെല്ലാം പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു

കണ്ടുണ്ണി എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

- തെറ്റ് ചെയ്തതായി ഓർക്കാൻ കണ്ടുണ്ണിയ്ക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു തെറ്റും കണ്ടുണ്ണി ചെയ്തിട്ടില്ല എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.
- പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമം മുഴുവൻ വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖത്തിൽ പങ്കു ചേരുന്നുവെന്ന് കാണുമ്പോൾ കണ്ടുണ്ണി ചെയ്യാത്ത കുറ്റത്തിനായിരിക്കാം ജയിലിലായതെന്ന സൂചനയും ലഭിക്കുന്നു.
- മകനേ നീ കൊലപാതകം നടത്തിയോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് എനിയ്ക്ക് ഓർമയില്ല എന്ന മറുപടി പാവപ്പെട്ട കുട്ടിയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ മറുപടി തന്നെയാണ്.
- അസ്തമയം കഥയിൽ ഒരു ബിംബമായി കടന്നുവരുന്നു. മകന്റെയും അച്ഛന്റെയും മരണം ഇതിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികൾ എന്നത് മരണത്തിലേക്ക് പറന്നുപോകുന്ന മകനെ ഓർമിപ്പിക്കുകയാവാം.
- വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുള്ളതാണ് കഥയിലെ ഓരോ പരാമർശവും. ദുഃഖസഞ്ചാരങ്ങളുടെ തഴമ്പു പോലെ നീണ്ടു പോകുന്ന ചവിട്ടടിപ്പാതയും ഒഴുകുന്ന പുഴയും ഊട്ടു ദൈവങ്ങളും കാരണവൻമാരും പനമ്പട്ടകളുടെ ശബ്ദത്തിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നതുമെല്ലാം ഇതിനുള്ള ഉദാഹരങ്ങളാണ്.
- പാവപ്പെട്ടവന്റെ കൂടെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമ മനസ്സും ജയിലിലേക്കു വഴി ചോദിച്ചപ്പോൾ വെള്ളായിയപ്പനെ പരിഹസിക്കുന്ന നാഗരിക ബോധവും രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളെ കാണിച്ചു തരുന്നു.
- അപ്പൻ തന്റെ വേദന ഓർക്കുമോ എന്ന കണ്ടുണ്ണിയുടെ ചോദ്യത്തിലൂടെ മകനും അച്ഛനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ആഴം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്ന് കഥാകൃത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.
- മൗനങ്ങളാൽ പൂരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളാണ് കഥയിലധികവും. മൗനങ്ങൾക്കിടയിലും പലതും സംവേദനം ചെയ്യാൻ കഥാകാരന് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദീർഘങ്ങളും സമ്പന്നങ്ങളുമായ സംഭാഷണങ്ങൾ അതിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു.
- കൊലക്കയറുപോലെ ചുറ്റി വരിയുന്ന വാക്കുകൾ എന്നത് വെള്ളായിയപ്പൻ അനുഭവിക്കുന്ന അസ്വസ്ഥതകളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.
- ജയിലധികാരികളുടെ പരുക്കൻ സമീപനവും കഥയിൽ കാണാം. വെള്ളായിയപ്പനോട് കാണിക്കുന്ന ദയാവായ്പിൽ നിന്നും ഒരു സാധരണക്കാരനോടുള്ള ജയിലധികാരികളുടെ സമീപനം അങ്ങനെയാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. മകനെ തൂക്കിലേറ്റാൻ പോകുന്നുവെന്ന വാർത്തയറിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായ ചെറിയൊരു അനുകമ്പ മാത്രമാണത്.
- ഓർമകൾ തന്നെ ഒരു ത്രീവണ്ടി യാത്രയാണ്.അനുഭവങ്ങളുടെയും ഓർമകളുടെയും വിവിധങ്ങളായ കമ്പാർട്ടുമെന്റുകളുമായി ജീവിതമെന്ന തീവണ്ടി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
- അച്ഛനെ കാണുമ്പോൾ കേൾവിക്കുമപ്പുറത്തുള്ള ശബ്ദത്തിൽ കണ്ടുണ്ണി നിലവിളിച്ചു. കണ്ടുണ്ണിയുടെ മനസ്സിലുറഞ്ഞുകൂടിയ ആഴത്തിലുള്ള ദുഃഖമാണ് ഇവിടെ അണപൊട്ടി ഒഴുകുന്നത്.

പാഠസംഗ്രഹം സൂചനകളിലൂടെ..................

- വെള്ളായിയപ്പൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. വീട്ടിൽ നിന്നും നിലവിളിയുയർന്നപ്പോൾ ചുറ്റുപാടുമുള്ളവർ അത് ശ്രദ്ധിച്ചു. പാഴുതറയിലുള്ള എല്ലാ വീടുകളിലുള്ളവരുടെയും മനസ്സിൽ ഈ നിലവിളി അതിയായ സങ്കടം നിറച്ചു.
- കണ്ണൂർ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ട തന്റെ മകൻ കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാനുള്ള യാത്രയാണ് വെള്ളായിയപ്പന്റേത്.
- കയ്യിൽ പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പാഴുതറയിലുള്ള അമ്മിണിയേടത്തിയും,മുത്തുവണ്ണനും നാകേലച്ചനുമെല്ലാം വെള്ളായിയപ്പനൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു.

- വെള്ളായിയപ്പൻ മുന്നോട്ടു പോകുന്തോറും നിലവിളികളുടെ ശബ്ദം നേർത്തു പോകുന്നു. നിലവിളികൾ കേൾക്കാൻ കഴിയാത്ത ദൂരത്തിലേക്ക് വെള്ളായിയപ്പൻ എത്തി എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
- കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള വെള്ളായിയപ്പന്റെ യാത്ര അവിടെയുള്ളവരുടെയെല്ലാം ദുഃഖത്തെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായതിനാൽ പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ യാത്ര എന്നു തോന്നും.
- മുമ്പേ കടന്നുപോയവരുടെ ദുഃഖ സഞ്ചാരങ്ങളുടെ തഴമ്പായി നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ചവിട്ടടിപ്പാതയിലൂടെ വെള്ളായിയപ്പൻ യാത്ര തുടർന്നു.(സങ്കടങ്ങളുടെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും ഭാരം പേറി നടന്നുപോയവരുടെ കാലടിപ്പാടുകളേറ്റ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വഴിയാണത്. ആ ദുരിതങ്ങളുടെ തഴമ്പായിട്ടാണ് ഈ വഴികളെ കഥാകാരൻ കാണുന്നത്.)
- യാത്രകൾക്കിടയിൽ ചവിട്ടടിപ്പാതയ്ക്കിരുവശവുമുള്ള കരിമ്പനകളിൽ കാറ്റു തട്ടുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന ശബ്ദം മകനെയും ഓർമിച്ചു നടക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് ആദ്യമായി അപരിചിതമായി തോന്നി.മറ്റൊന്നും ഓർക്കാതെ മകനെ തന്നെ ഓർത്തു പോകുകയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ എന്ന് ഇതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം.മറ്റ് ചിന്തകൾക്കും കാഴ്ചകൾക്കും വെള്ളായിയപ്പന്റെ ബോധത്തിലേക്ക് പ്രവേശനമില്ല.
- ഭാര്യ കെട്ടിക്കൊടുത്ത ചോറുപൊതിയുടെ നനവ് തോർത്തിലൂടെ കിനിഞ്ഞിറങ്ങുന്നു. ഭാര്യയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഇറ്റുവീഴുന്ന കണ്ണുനീരിന്റെ നനവായി ഇതിനെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.
- യാത്ര തുടരുമ്പോൾ കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയെയും നീലിമണ്ണാത്തിയെയും കാണുന്നു.
- പരസ്പരം പേര് വിളിക്കുക മാത്രമേ അവർ ചെയ്യുന്നുള്ളുവെങ്കിലും ആ വിളികൾക്കു ശേഷമുള്ള മൗനത്തിലും വിളിയിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന ഭാവത്തിലും പറയാനുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.വാക്കുകളാലല്ല മൗനം കൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടുമാണ് അവർ സംസാരിക്കുന്നത്.
- കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയ്ക്കു കൊടുക്കാനുള്ള പണത്തിന്റെ കാര്യം കഥയിൽ പരാമർശിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിയ പണം തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ പറ്റാത്ത വെള്ളായിയപ്പന്റെ നിസ്സഹായതയും ക്ഷമാപണവും മരയ്ക്കാരേ എന്ന വെള്ളായിയപ്പന്റെ വിളിയിൽ നിഴലിക്കുന്നു. മരയ്ക്കാരുടെ വെള്ളായിയേ എന്ന വിളിയിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കലിന്റെ സ്വരം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
- അന്യന്റെ ദുഃഖം സ്വന്തം ദുഃഖമായി കാണാനുള്ള കഴിവ് ഗ്രാമവിശുദ്ധിയാണ്.സ്നേഹവും കടപ്പാടുകളുമാണ് മനുഷ്യരുടെ ബന്ധത്തെ നിലനിർത്തുന്നത്. ഇതു തന്നെയാണ് വെള്ളായിയപ്പന്റെയും മരക്കാരുടെയും കണ്ടുമുട്ടലിൽ തെളിയുന്നത്.
- വീടാത്ത കടങ്ങൾ പടച്ചവന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളാണ് എന്ന വാക്കുകളും ആശ്വസിപ്പിക്കലും മരയ്ക്കാരുടെ വെള്ളായിയേ എന്ന വിളിയിൽ നിറയുന്നുണ്ട്. പണം കയ്യിൽ തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ എന്ന ആശ്വസിപ്പിക്കൽ ആപത്തിൽ കൂടെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രാമീണ മനസ്സിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്.
- രണ്ടുപേരുടെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്ന മരയ്ക്കാരുടെ വാക്കുകളിൽ മതത്തിന്റെ വേലിക്കെട്ടില്ലാത്ത സമത്വഭാവം തന്നെയാണ് നിഴലിക്കുന്നത്.
- ചവിട്ടടിപ്പാത വെട്ടുവഴിയിലെത്തി. വഴിനടന്ന് പുഴയിലേക്കിറങ്ങി. പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ കുളിയുടെ അനുഭവം വെള്ളായിയപ്പനെ തളർത്തി. ഈ അവസരത്തിൽ ഇതേ പുഴയിൽ വെച്ച് അപ്പന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചതും മകനെയും കൊണ്ട് ഇവിടെ കുളിക്കാൻ വന്നതും അയാൾ ഓർക്കുന്നു. ഈ ഓർമകൾ വെള്ളായിയപ്പനെ കരയിച്ചു.
- തീവണ്ടിയാപ്പീസിലെത്തി.യാത്രയുടെ ഒരു ഘട്ടം കഴിഞ്ഞതുപോലെ വെള്ളായിയപ്പന് തോന്നി. ടിക്കറ്റെടുത്തു.ടിക്കറ്റ് മുണ്ടിന്റെ കോന്തലയിൽ കെട്ടി വെച്ചു.അതിനു ശേഷം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ സിമന്റു കസേരയിൽ അയാൾ ഇരുന്നു.
- സമയം സന്ധ്യയാകാറായി.ആ സമയത്ത് വീണ്ടും വെള്ളായിയപ്പൻ പലതും ഓർക്കുന്നു. തന്റെ കയ്യും പിടിച്ച് പോകുമ്പോൾ അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികളെ നോക്കി അത്ഭുതപ്പെ

sreeneshn1@gmail.com

ടുന്ന മകനെക്കുറിച്ചും അസ്തമയ നേരത്ത് പാടത്തേക്കു പോകുന്ന അപ്പനെക്കുറിച്ചും വെള്ളായിയപ്പൻ ഓർക്കുന്നു.ഈ അസ്തമയം അച്ഛന്റെ മരണവും മകന്റെ മരണവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

- അസ്തമയം ദിവസത്തിന്റെ അവസാനമാണ്. മകന്റെ അവസാനവും അപ്പൻ എന്നോ അസ്തമിച്ചു പോയതും വെള്ളായിയപ്പന്റെ പ്രതീക്ഷകളുടെ അവസാനവും അസ്തമയം എന്ന വാക്കിലൂടെ തെളിഞ്ഞു കിട്ടുന്നു.
- അച്ഛന്റെയും മകന്റെയും ഓർമകളുടെതായ രണ്ട് ചിത്രങ്ങൾ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു.അതിന്റെ ഇടയിൽ എന്തിന്റെയൊക്കെയോ നിറവ് അയാൾ അനുഭവിക്കുന്നു.
- ബഞ്ചിൽ വന്നിരുന്ന മറ്റൊരാൾ എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്ന് ചോദിച്ച് വെള്ളായിയപ്പനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നു. എവിടേയ്ക്കു പോകുന്നു എന്ന ചോദ്യം മകനെ കാണാൻ പോവുകയാണെന്നും അവന്റെ ദുരവസ്ഥയെന്താണെന്നുമുള്ള ചിന്ത വീണ്ടും വീണ്ടും വെള്ളായിയപ്പനിൽ നിറയ്ക്കും.അത് അയാളെ കൂടുതൽ തളർത്തും
- മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രിയങ്കരമല്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങൾ കൊലക്കയറുപോലെ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിമുറുകുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾ അയാളെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു. ബഞ്ചിലിരുന്നയാൾ അയാളുടെ വണ്ടി വന്നപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു പോയി.
- വെള്ളായിയപ്പൻ ബഞ്ചിലിരുന്ന് ഉറങ്ങിപ്പോയി. ഉറക്കത്തിൽ മകനെ സ്വപ്നം കണ്ടു.
- തീവണ്ടി വന്നപ്പോൾ പാഴുതറയക്കപ്പുറം ലോകം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വെള്ളായിയപ്പൻ കമ്പാർട്ടുമെന്റ് തിരഞ്ഞ് ഒടുക്കം കണ്ടെത്തിയതിനുശേഷം അതിൽ കയറി.
- അയാൾ വണ്ടിയിലിരുന്ന് ഉറങ്ങിയില്ല. മകൻ ഉറങ്ങാത്ത രാത്രിയിൽ അയാൾക്കും ഉറങ്ങാനാവില്ല. നിലം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് മാറുന്ന തീവണ്ടിയുടെ താളം മാറിമറയുന്ന അയാളുടെ മനസ്സിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
- മങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ പതിച്ച ചുവരുകളുള്ള ഒരു തുരങ്കത്തിലൂടെ തീവണ്ടി പായുന്നു. ഓർമകൾ നിറഞ്ഞ ഭൂതകാലത്തിലേക്കുള്ള വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സിന്റെ സഞ്ചാരമാണത്.
- വണ്ടി കണ്ണൂരിലെത്തി. നേരം പുലർന്നിട്ടില്ല. തീവണ്ടിയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. വണ്ടി വേണോ എന്ന് അയാളോട് ആരും ചോദിച്ചില്ല. കാഴ്ചയിൽ തന്നെ ദരിദ്രനായ വെള്ളായിയപ്പനെ പരിഗണിക്കാൻ അവിടെയുള്ളവർക്ക് കഴിയാത്തതു കൊണ്ടാണ് വണ്ടി വേണോ എന്ന് ആരും ചോദിക്കാത്തത്.
- ജയിലിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ചു.അവിടെയുള്ളവർ പരിഹസിച്ചു. കട്ടാൽ ജയിലിലെത്താം കാർന്നോരെ എന്ന മറുപടി വേദനിക്കുന്നവരെ തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത പരിഷ്കൃതസമൂഹത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. ഈ മറുപടി വെള്ളായിയപ്പനെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു.
- ഒരാൾ വഴി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ജയിലിലെത്തിയപ്പോൾ പുലർച്ചെ വന്നതെന്തിനാണെന്ന് ചോദിച്ച പാറാവുകാരന് ജയിലിൽ നിന്നയച്ച കത്തുകാണിച്ചു.
- കത്ത് വായിച്ച് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള അക്ഷരജ്ഞാനം വെള്ളായിയപ്പന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ അതിലെഴുതിയത് എന്താണെന്ന് അയാൾക്ക് അറിയില്ല.
- കത്ത് വായിച്ച പാറാവുകാരൻ തനിയ്ക്കു മുന്നിലുള്ള വൃദ്ധന്റെ മകന്റെ വധശിക്ഷയുടെ അറിയിപ്പാണ് അത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കി വെള്ളായിയപ്പനോട് അനുകമ്പ കാണിച്ചു.വെള്ളായിയപ്പനോട് ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു.
- പോലീസുകാരന്റെ 'നാളെയാണ് അല്ലെ' എന്ന ചോദ്യത്തിൽ നിന്നും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ വെള്ളായിയപ്പൻ തളർന്നു പോകുന്നു.
- അമ്പലത്തിന്റെ നട തുറക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന മനസ്സുപോലെ തീർത്തും ശൂന്യമായ മനസ്സോടെയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ ഇരിക്കുന്നത്.
- രാത്രിയിൽ മകൻ ഉറങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവില്ലെന്നും, ഉറങ്ങാതെ ഉണരാതെ അവന് ചായ കുടിക്കാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെയെന്നും വേദന തിന്നുന്ന മനസ്സോടെ വെള്ളായിയപ്പൻ ചിന്തിച്ചു. ഭാര്യ കൊടുത്തയച്ച ഭക്ഷണം പുളിച്ചിരുന്നു. പൊതിച്ചോറ് നിന്റെ അമ്മ നിനക്കു വേണ്ടി

പൊതിഞ്ഞതാണെന്നും നിനക്ക് തരാൻ ഇതു മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നും നിസ്സഹായനായ ആ ദരിദ്ര പിതാവ് ചിന്തിച്ചു.

- നേരം വെളുത്തു.പാറാവുകാരൻ കടലാസ് പരിശോധിച്ചു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് മകനായ കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടായി.
- അപ്പനും മകനും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു. കണ്ടുണ്ണി അപ്പാ എന്നും വെള്ളായിയപ്പൻ മകനേ എന്നും വിളിച്ചു. രണ്ടുപേരും മറ്റൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഈ രണ്ട് വാക്കുകൾക്കിടയിലും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചില സംഭാഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് കഥാകൃത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു.
- കൊലപാതകം നടത്തിയോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന് ഓർമയില്ലെന്ന മറുപടിയും തൂക്കി കൊല്ലാൻ അനുവദിക്കരുതേ എന്ന യാചനയും മൗനത്തിൽ നിഴലിക്കുന്നു.
- സന്ദർശന സമയം കഴിഞ്ഞതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പൻ പുറത്തേക്ക് പോന്നു. വെള്ളായിയപ്പൻ പോകുന്നത് അപരിചിതനായി കണ്ടുണ്ണി കണ്ടുനിന്നു. വിറങ്ങലിച്ചു പോയ മനസ്സിന് അപരിചിതത്വം മാത്രമേ ഉണ്ടാകൂ.അവസാനത്തെ നോട്ടം മകനെ നോക്കി വെള്ളായിയപ്പൻ നടന്നു.
- പുറത്തു കാത്തു നിന്നു. പുലർച്ചെ കൊമ്പു വിളികൾ കേട്ടു. മകനെ തൂക്കി കൊല്ലുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ചടങ്ങാണതെന്ന് വെള്ളായിയപ്പന് അറിയില്ല.
- ഒരു പേറ്റിച്ചി കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരം ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന സൂക്ഷ്മതയോടെ തന്റെ മകന്റെ ജീവനറ്റ ശരീരം വെള്ളായിയപ്പൻ ഏറ്റുവാങ്ങി.
- ശവം അടക്കം ചെയ്യാൻ പണം ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജയിലധികാരികൾ അതിനുള്ള സൗകര്യം ഒരുക്കി. കടൽത്തീരത്ത് ശവം അടക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.
- തന്റെ കയ്യിലുള്ള ചോറ് മകനുള്ള ബലിച്ചോറായി കാക്കകൾക്ക് കൊത്താൻ ഇട്ടു കൊടുത്തു.സ്നേഹത്തിന്റെ നിസ്സീമമായ അടയാളമായും ഈ പൊതിച്ചോറ് മാറുന്നത് കാണാം.
- ഇവിടെ കടൽ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സു തന്നെയാണ്. ദുഃഖം അലയടിക്കുന്ന സംഘർഷഭരിതമായ മനസ്സ്.

വിഗ്രഹിക്കുക

കടൽത്തീരത്ത്	–	കടലിന്റെ തീരത്ത്.
ചോറുപൊതി	–	ചോറിന്റെ പൊതി
പുഴമണൽ	–	പുഴയിലെ മണൽ
പനമ്പട്ടകൾ	–	പനയുടെ പട്ടകൾ
കഞ്ഞിനനവ്	–	കഞ്ഞിയുടെ നനവ്
കണ്ണുനീർ	–	കണ്ണിലെ നീർ
നെടുവരമ്പ്	–	നെടുതായ വരമ്പ്

ചോദ്യശേഖരം

1. വെള്ളായിയപ്പൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്നും കൂട്ട നിലവിളി ഉയർന്നു. നിലവിളിക്ക് പ്രേരകമായതെന്ത് എന്ന് വിലയിരുത്തുക.

കടൽത്തീരത്ത് എന്ന കഥയിൽ കണ്ടുണ്ണിയുടെ മരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രസ്താവനകൾ ഒന്നും തന്നെ കഥാകൃത്തായ ഒ.വി.വിജയൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല. മകനെ കാണാൻ ജയിലിലേക്ക് യാത്രയാവുന്ന ഒരു അച്ഛനാണ് ഈ കഥയിലെ കേന്ദ്രബിന്ദു.കഥയുടെ ആദ്യ ഭാഗത്ത് എവിടെയും കണ്ടുണ്ണിയുടെ മരണത്തിന്റെ സൂചനകളൊന്നും നൽകുന്നില്ല.എന്നാൽ പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിലെ ഓരോ കുടിലിലുള്ളവരുടെയും വിഹ്വലതകളും നിലവിളികളും ഏതോ അത്യാഹിതത്തിന്റെ സൂചനയാണ് നൽകുന്നത്.ജയിലിൽ നിന്നും വന്ന മഞ്ഞ കടലാസ് കിട്ടിയപ്പോഴാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ

ജയിലിലേക്ക് പോയത്.മകന്റെ അടുത്തേക്ക് വെള്ളായിയപ്പൻ തനിച്ചാണ് പോകുന്നത്. എന്നാൽ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള തീവണ്ടിയാത്ര പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്ന് കഥാകൃത്ത് പറയുന്നു. ഗ്രാമവാസികൾ മുഴുവനും പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു.ദരിദ്രരായ ഗ്രാമവാസികൾക്ക് ഇതിന് കഴിയില്ലെങ്കിലും അവരുടെയെല്ലാം മനസ്സ് വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. ഇതെല്ലാം തന്നെ വെള്ളായിയപ്പനോടുള്ള ഗ്രാമത്തിന്റെ അനുഭാവമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.വീട്ടിൽ നിന്നുയർന്ന നിലവിളി കണ്ടുണ്ണിയെ ഓർത്തുള്ളതാണ്. ഈ നിലവിളി അടക്കാനാവാത്ത ദുഃഖ.ത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഗ്രാമവാസികളിലെല്ലാം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

2. കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാൻ വെള്ളായിയപ്പൻ ഒറ്റയ്ക്ക് യാത്രതിരിച്ചതിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പന്റെ കോടച്ചിയും അമ്മിണിയേടത്തിയും മുത്തുവണ്ണനും നാകേലച്ചനും കോമ്പിപൂശാരിയും പിന്നെ പാഴുതറയിലുള്ളവരത്രെയും വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിരു കവിഞ്ഞ ദാരിദ്ര്യമതിനനുവദിച്ചില്ല.അതുകൊണ്ടു തന്നെ പാഴുതറയിലുള്ളവരുടെയെല്ലാം മനസ്സ് വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പം കണ്ണൂരിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. ഒരു ഗ്രാമം മുഴുവൻ വെള്ളായിയപ്പനോടൊപ്പമുണ്ട്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖം നാടിന്റെ മുഴുവൻ ദുഃഖമാണ്.

3. ''അപരിചിതന്റെ സംഭാഷണം ഒരു കൊലക്കയറിനെപ്പോലെ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി മുറുകി.''
''അപരിചിതന്റെ താത്പര്യരഹിതമായ സംഭാഷണം എണ്ണമറ്റ കൊലക്കയറുകളായി മാറി. അപരിചിതരുടെ സ്വരങ്ങൾ കഴുത്തിനു ചുറ്റും പിരിഞ്ഞു മുറുകി.''
-ഇത്തരം ആഖ്യാനത്തിലൂടെ തെളിയുന്ന അർത്ഥ സാധ്യതകളെന്തെല്ലാം?

ഭാഷ അപൂർണമായ മാധ്യമമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വസ്തുതകൾ പൂർണമായും അവതരിപ്പിക്കാൻ ഭാഷകൾ കൊണ്ട് സാധിച്ചു എന്ന് വരില്ല.വെള്ളായിയപ്പന്റെ വൈകാരികാനുഭവങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാൻ എഴുത്തുകാരൻ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വഴികൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. തൂക്കി കൊല്ലാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട മകന്റെ അവസ്ഥയോർത്ത് ദുഃഖിതനായിരിക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് ആ ദുഃഖത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതും അതുതന്നെ വീണ്ടും ഓർമിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഏത് സംഭാഷണവും സാഹചര്യങ്ങളും അസ്വസ്ഥത ജനിപ്പിക്കുന്നു.അതുകൊണ്ടാണ് അപരിചിതരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ കൊലക്കയറിനെപ്പോലെ വെള്ളായിയപ്പന്റെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റി മുറുകുന്നതായി കഥാകാരൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല കൊലക്കയറ് എന്ന പദം മകന്റെ മരണത്തെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ ദുഃഖം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ മറ്റുള്ളവരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവ കഴുത്തിനുചുറ്റും പിരിഞ്ഞുമുറുകി ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്നതുപോലെ വെള്ളായിയപ്പന് തോന്നുന്നത്. ഒരിക്കലും രക്ഷപ്പെടാനാവാത്ത ഈ മാനസികാവസ്ഥയിൽ ഓർമകൾ തിക്കിത്തിരക്കി മനസ്സിലേ ക്ക് കുതിച്ചെത്തുന്നു.ഓർമകൾ അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതം തന്നെ വിവിധങ്ങളായ കമ്പാർട്ടുമെന്റുകളു ള്ള ഒരു തീവണ്ടി യാത്രയാണ്.ഈ അസ്വസ്ഥമായ യാത്രയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ അങ്ങേയറ്റം ക്രൂരമാ യ ആയുധങ്ങളായി മാറുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഒ.വി.വിജയൻ ഈ സന്ദർഭത്തിലൂടെ വ്യക്തമാ ക്കുന്നു.

4. പൊതിച്ചോറിന് കഥയിൽ സവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ട് കഥ വിശകലനം ചെയ്ത് ഈ പ്രസ്താവനയോട് പ്രതികരിക്കുക.

ഒ.വി.വിജയന്റെ ശ്രദ്ധേയമായ കഥയാണ് കടൽത്തീരത്ത്.മകനെ കാണാൻ പാഴുതറയിൽ നിന്ന് കണ്ണൂരിലേക്ക് യാത്രതിരിക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് കോടച്ചി നൽകിയ പൊതിച്ചോറിന് കഥയിൽ പ്രത്യേക സ്ഥാനമുണ്ട്.വെള്ളായിയപ്പന് പാഥേയമായി കോടച്ചി നൽകിയ പൊതിച്ചോറിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കഥാന്ത്യത്തിൽ വരെ കാണാം.ചോറ് പൊതിഞ്ഞുകെട്ടിയപ്പോൾ കോടച്ചി വീഴ്ത്തിയ

കണ്ണുനീരിന്റെ നനവ് കഞ്ഞി നനവായി വെള്ളായിയപ്പന് അനുഭവപ്പെടുന്നു.യാത്രയിലുടനീളം തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന പൊതിച്ചോറ് വെള്ളായിയപ്പന്റെ കരുതൽ കൂടിയായിരുന്നു. വിശപ്പും ദാഹവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും തുവർത്തിന്റെ കെട്ട് അഴിക്കാൻ വെള്ളായിയപ്പൻ തയാറാവുന്നില്ല. തനിക്ക് വേണ്ടി പൊതിഞ്ഞ ചോറ് മകന് നൽകാൻ സ്നേഹസമ്പന്നനായ ആ അച്ഛൻ മാറ്റിവെച്ചു.അത്രമേൽ ദൃഢമായ ബന്ധമാണ് ഇതിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.എന്നാൽ ചോറ് പുളിച്ച് പോയിരുന്നു.നിർഭാഗ്യവാനായ അച്ഛന്റെ ധർമസങ്കടം ഇവിടെ വ്യക്തമാണ്. മകന്റെ ശവദാഹത്തിന് ശേഷം ബലിച്ചോറായി കാക്കകൾക്കുമുന്നിൽ എത്തുന്ന ഈ പാഥേയം നിസ്സഹായന്റെ നിലവിളിയായി കഥാന്ത്യത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നു. പൊതിച്ചോറ് വിശപ്പകറ്റാൻ ഉപയോഗിച്ച കാലം ഗ്രാമവിശുദ്ധിയുടെ അടയാളം കൂടിയാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെയും കരുതലിന്റെയും വെളിച്ചമായി നിൽക്കാൻ അതിന് കഴിയുന്നുണ്ട്.പാഠാവസാനത്തിലും ബലിച്ചോറായി പരിണമിക്കുന്ന പൊതിച്ചോറ് ഇതേ ആശയത്തിൽ തന്നെയാണ് എത്തുന്നത്.

5. കടൽത്തീരത്ത് എന്ന കഥയുടെ ശീർഷകം പരിശോധിക്കുക.

കടൽ അഗാധമാണ്.ചിലപ്പോൾ പ്രക്ഷുബ്ധവുമായിരിക്കും.നമ്മുടെ മനസ്സും ഇതുപോലെയാണ്.വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സും ഇതുപോലെയാണ്.തന്റെ കൈ പിടിച്ച് അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികളെ നോക്കി നടക്കുന്ന മകനെക്കുറിച്ചും അസ്തമയ നേരത്ത് പാടത്തിലിറങ്ങി നടക്കുന്ന സ്വന്തം അപ്പനെക്കുറിച്ചും ഓർക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന് ശന്തതയുണ്ടാവുമായിരുന്നു.എന്നാൽ അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സുമായാണ് ഇപ്പോൾ സഞ്ചരിക്കുന്നത്. അച്ഛന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചതും മകനെയും കൂട്ടി കുളിക്കാൻ വന്നതും ഓർമ്മകളിൽ തെളിയുമ്പോൾ മനസ്സ് വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥമാകുന്നു.മകന്റെ മൃതദേഹമടക്കാൻ കടൻത്തീരത്തെത്തിയ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സ് ആർത്തലയ്ക്കുന്ന കടൽ പോലെയാണ്.തന്റെ കോടച്ചി കെട്ടിതന്ന പൊതിച്ചോറ് ബലിച്ചോറായി കടൽത്തീരത്ത് വിതറുമ്പോൾ സംഘർഷഭരിതമായ കടലിനെ തന്നെയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ മനസ്സിലേറ്റിയത് അതുകൊണ്ട് ശീർഷകം കഥയ്ക്ക് അനുയോജ്യമാണ്.

6. ''വീടാത്ത കടങ്ങൾ പടച്ചവന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളാണ്.''-കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെ വാക്കുകളിൽ തെളിയുന്ന വിശുദ്ധി ചർച്ച ചെയ്യുക.

കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയും വെള്ളായിയപ്പനും തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ സംഭാഷണം ഒരു വിളിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി.എന്നാൽ ആ വിളി ഒരുപാട് ദീർഘസംഭാഷണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്ര സമ്പന്നമായിരുന്നു.പിന്നീടുള്ള സംഭാഷണങ്ങളത്രയും വെള്ളായിയപ്പന്റെ മനസ്സിലാണ് നടക്കുന്നത്. താൻ കൊടുക്കാനുള്ള പതിനഞ്ചുറുപ്പികയുടെ കടം വെള്ളായിയപ്പിന് ഓർമ വരുന്നു.അതൊരിക്കലും വീടാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ലെന്ന് വെള്ളായിയപ്പൻ ചിന്തിക്കുന്നു.വീടാത്ത കടങ്ങൾ പടച്ചവന്റെ സൂക്ഷിപ്പുകളാണെന്ന് കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിള പറയുന്നതായി വെള്ളായിയപ്പന് തോന്നുന്നു. നല്ലത് ചെയ്യുമ്പോൾ അതിനുള്ള പ്രതിഫലം പടച്ചവൻ വരവ് വെക്കും.കടം കൊടുത്തത് തിരിച്ച് കിട്ടാതാവുമ്പോൾ അതിന്റെ കണക്ക് പടച്ചവൻ സൂക്ഷിക്കും. കടം നൽകിയവന് പടച്ചവൻ അർഹമായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും.അന്യന്റെ ദുഃഖം തന്റെ തന്നെ ദുഃഖമായി കാണാനുള്ള കഴിവ് ഗ്രാമവിശുദ്ധിയുടെ അടയാളമാണ്.നിന്റെയും എന്റെയും ദൈവങ്ങൾ തുണയ്ക്കട്ടെ എന്ന വാക്കുകൾ തന്നെ മതത്തിനും പണത്തിനുമപ്പുറത്തുള്ള സമത്വ ത്തിന്റെ വീക്ഷണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

7. ''കുറച്ചു നടന്നപ്പോൾ കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളഎതിരെ വരുന്നു.....
വെള്ളായിയെ ....മാപ്പിള പറഞ്ഞു.
മരയ്ക്കാരെ - വെള്ളായിയപ്പൻ പ്രതിവചിച്ചു.
അലക്കിയ തുണികളുടെ കെട്ട് ...വഴിമാറി നടന്നു.''

അർത്ഥപൂർണമായ മൗനങ്ങളാണ് കഥയുടെ ഭംഗി. വിലയിരുത്തുക.

ആശയവിനിമയത്തിന് വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്.ഭാഷ ഇതിനുള്ള ശക്തമായ ഉപാധിയാണ്.ഭാവതീവ്രമായ ആവിഷ്കാരത്തിൽ ഭാഷയുടെ സൂക്ഷ്മമായ പ്രയോഗത്തിന്റെ അംശങ്ങളുണ്ട്.കൊച്ചു കൊച്ചു വാക്കുകൾ,വാക്യങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന തീവ്ര ഭാവങ്ങൾ ആഖ്യാനകലയുടെ മികവാണ്.ഒ.വി.വിജയന്റെ രചനകളിൽ വാചാലമാകുന്ന മൗനങ്ങളുടെ അവതരണങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്.തീവണ്ടി ആപ്പീസിലേക്കുള്ള വെള്ളായിയപ്പന്റെ യാത്രക്കിടയിൽ കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നു. വെള്ളായിയേ എന്ന അയാളുടെ വിളിയിലും മരയ്ക്കാരേ – എന്ന വെള്ളായിയപ്പന്റെ മറു വിളിയിലും ദീർഘങ്ങളും സമ്പന്നങ്ങളുമായ സംഭാഷണ പരമ്പരകൾ അടങ്ങിയത് വെള്ളായിയപ്പനും കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയും അറിഞ്ഞു.കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെ വിളിയിൽ വെള്ളായിയപ്പനോടുള്ള കരുണ നിറയുന്നുണ്ട്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ മറുവിളിയിൽ അയാളുടെ നിസ്സഹായതയും. ഇതു തന്നെയാണ് നീലി മണ്ണാത്തി വിളിക്കുമ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നത്. പറയാതെ പറയുന്ന ഇത്തരം മൗനങ്ങളാണ് കഥയുടെ ആഖ്യാന മികവിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ. ജയിലിലെത്തിയ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മകനേ എന്ന വിളിയിലും അപ്പാ,എന്ന മറുവിളിയിലും സാന്ദ്രമായ ദുഃഖത്തിന്റെ മൂർത്തഭാവങ്ങളാണ് ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. വെള്ളായിയപ്പന്റെ അന്തർ സംഘർഷങ്ങൾ ഇവിടെയെല്ലാം തെളിയുന്നുണ്ട്.

8. കണ്ടുണ്ണി ജയിലിലായത് സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിന് വേണ്ടിയാണ് എന്ന് സംശയിക്കാവുന്ന സന്ദർഭമേത്? വ്യക്തമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പന്റെ കണ്ണൂരിലേക്കുള്ളയാത്ര ഏറെ മിഴിവോടെയാണ് കഥയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. വെള്ളായിയപ്പൻ യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ വീട്ടിൽ നിന്നും കൂട്ട നിലവിളി ഉയരുന്നുണ്ട്. വീടിനടുത്തുള്ള അമ്മിണിയുടെ വീട്ടിലും അതിനുമപ്പുറത്ത് മുത്തുരാവുത്തന്റെ വീട്ടിലും ആളുകൾ ഈ ദുഃഖത്തോട് കൂട്ടുചേരുന്നു. ആ വീടുകൾക്കപ്പുറത്ത് പാഴുതറയിലെ അൻപതിൽ ചില്വാനം കുടിലുകളിലത്രയും ഈ വിഷാദവും സഹാനുഭൂതിയും നിറഞ്ഞു. വെള്ളായിയപ്പൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോവുകയാണ്.വെള്ളായിയപ്പന്റെ കൂടെ തീവണ്ടി കേറാൻ പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അമ്മിണിയേടത്തിയും മുത്തുവണ്ണനും നാകേലച്ചനും കോമ്പി പൂശാരിയും പിന്നെ പാഴുതറയിലുള്ളവരത്രയും തന്നെ കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നു.കുട്ട്യസ്സൻ മാപ്പിളയുടെയും നീലിയു ടെയും നിസ്സഹായത നിറഞ്ഞ വിളികളും ആ ഗ്രാമത്തിന്റേതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ ദുഃഖം ഇത്രയും പേരിലേക്ക് പടരണമെങ്കിൽ കണ്ടുണ്ണി അവർക്കെല്ലാം പ്രിയങ്കരനായിരുന്നിരിക്കാം.ഒരുപക്ഷെ ഇവർക്കെല്ലാം വേണ്ടിയായിരിക്കാം കണ്ടുണ്ണി ജയിലിലേക്ക് പോയത്.കണ്ണൂരിലേക്കുള്ള തീവണ്ടിയാത്ര പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നും എന്ന് കഥാകൃത്ത് എഴുതുമ്പോൾ ഗ്രാമത്തിന്റെ ദുഃഖം തന്നെയാണ് ഇത് എന്ന് ഉറപ്പിക്കാം.

9. പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ വെള്ളായിയപ്പന് ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ? വിശദമാക്കുക.

വെള്ളായിയപ്പൻ വെട്ടുവഴിയിലൂടെ നടന്ന് പുഴയിലേക്കിറങ്ങി പുഴ കടന്ന് മേട് കയറിയാൽ പിന്നെ തീവണ്ടിയാപ്പീസിലേക്കുള്ള വഴിയാണ്. പുഴമണലിൽ നിന്ന് വെള്ളായിയപ്പൻ പുഴവെള്ളത്തിലേക്കിറങ്ങി.കാൽവണ്ണയെ തഴുകി ക്കൊണ്ട്,പരൽ മീനുകളെ പേറിക്കൊണ്ട് പുഴ ഒഴുകി.പുഴയുടെ നടുക്കെത്തിയപ്പോൾ കുളിയുടെ അനുഭവം വെള്ളായിയപ്പനെ തളർത്തി.അപ്പന്റെ ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചതും മകനെ അവന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് കുളത്തിൽ കുളിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം ഇളം ചൂടുള്ള വെള്ളം വെള്ളായിയപ്പനെ ഓർമിപ്പിച്ചു.പുഴകടന്ന് അപ്പുറത്തെ മേട് കയറുവോളം വെള്ളായിയപ്പൻ ഈ അനുഭവങ്ങളൊക്കെ ഓർത്തുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

10. "ഈ പുലർച്ചെ ആരാ വരാമ്പറഞ്ഞത്
പാറാവുകാരൻ പരുക്കനായി പറഞ്ഞു.

ആപ്പീസ് തൊറക്കട്ടെ ഏതോ ശീലത്തിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ പാറാവുകാരൻ കടലാസ് നിവർത്തി നോക്കി. പാറാവുകാരന്റെ മുഖം പൊടുന്നനെ കനിവുറ്റതായി.''

പാറാവുകാരന്റെ ഈ മനോഭാവത്തിന്റെ കാരണവും സന്ദർഭവും വിശകലനം ചെയ്യുക.

ജയിലിൽ നിന്നും അയച്ച കത്ത് കിട്ടിയ വെള്ളായിയപ്പൻ കത്തുമായി ജയിലിലെത്തി.ആ കത്ത് പാറവുകാരനെ കാണിച്ചു.കുറ്റവാളികളെ കാണാൻ ഈ സമയത്ത് പലരും വരാറുണ്ട്.അതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പനെ അത്തരത്തിലൊരു സന്ദർശകൻ മാത്രമായാണ് പാറാവുകാരൻ കണ്ടത്.പാറാവുകാരന്റെ ആദ്യ സമീപനത്തിൽ നിന്നും അധികാരത്തിന്റെ ക്രൂര മായ ഭാവം തന്നെയാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. എന്നാൽ എഴുത്ത് കാണിക്കുകയും അത് വായിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പാറാവുകാരന്റെ ഭാവം മാറി. അടുത്ത ദിവസം കണ്ടുണ്ണിയെ തൂക്കികൊല്ലാൻ പോകുന്നു എന്നറിയിക്കുന്ന മരണവാറണ്ടായിരുന്നു അത്. മകനെ നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്ന നിസ്സഹായനായ ഈ മനുഷ്യന്റെ ഭാവം കണ്ടതുകൊണ്ടാണ് പാറാവുകാരന്റെ മനസ് കനിവുറ്റതായത്.

11. ''ഒരു പേറ്റിച്ചിയെപ്പോലെ തന്റെ മകന്റെ ദേഹത്തെ വെള്ളായിയപ്പൻ പാറാവുകാരിൽ നിന്ന് ഏറ്റു വാങ്ങി. ''

അടിവരയിട്ട പദം സന്ദർഭത്തിന് നൽകുന്ന ആശയതലം വ്യക്തമാക്കുക.

പ്രസവമെടുക്കുന്നവരാണ് പേറ്റിച്ചികൾ.നിഷ്കളങ്കരായ കുട്ടികൾ ഇവരുടെ കൈകളിലേക്കാണ് പിറന്നു വീഴുന്നത്. വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടും ശ്രദ്ധയോടെയുമാണ് അവർ കുഞ്ഞിനെ തന്റെ കൈകളിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുക.നിഷ്കളങ്കരായ കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരം പോലെ നിഷ്കളങ്കമായ കണ്ടുണ്ണിയുടെ ജീവനില്ലാത്ത ശരീരം ശ്രദ്ധയോടെ ഏറ്റുവാങ്ങുകയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ.

12. തീവണ്ടിയാപ്പീസിന്റെ മുറ്റത്ത് കൂട്ടംതട്ടിനിന്ന കുതിരവണ്ടിക്കാർ വണ്ടി വേണോയെന്ന് വെള്ളായിയപ്പനോട് ചോദിച്ചില്ല.- സമൂഹത്തിന്റെ ഏത് മനോഭാവമാണ് ഇവിടെ പ്രകടമാകുന്നത്.

ദരിദ്രരോടുള്ള അവഗണന

12. ''പറമ്പിലെ മഞ്ഞപ്പുല്ലിലൂടെ ആരുടെയൊക്കെയോ ദുഃഖസഞ്ചാരങ്ങളുടെ തഴമ്പായി ചവിട്ടടിപ്പാത നീണ്ടു പോകുന്നു''-വെള്ളായിയപ്പന്റെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്തെല്ലാം സൂചനകളാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ തെളിയുന്നത്.

-ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ജീവിതം, മകൻ നഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിതം ഇനി എന്തിനാണെന്ന ഉത്തരം കിട്ടാതെ അകന്നുപോകുന്ന ചോദ്യം

-അവസാനിക്കാത്ത ദാരിദ്ര്യം.

-തിരിച്ചു വരാനാവാതെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന് പോകുന്ന മകന്റെ ചിത്രം.

- ഈ വഴികളിലൂടെ കടന്നു പോയവരുടെ ദുരിതങ്ങളുടെ ഭാരം പേറി രൂപപ്പെട്ട വഴിയാണ് അത്

13. ''പടച്ചവൻ തുണയ്ക്കട്ടെ ....ദൈവങ്ങൾ തുണയ്ക്കട്ടെ''

''കാരണവരേ കട്ടാൽ മതി ജയിലിലെത്താം.''

ഗ്രാമീണരും നാഗരികരും വെള്ളായിയപ്പനോട് പെരുമാറുന്നത് ഒരു പോലെയാണോ ? കഥ വിശകലനം ചെയ്തു സ്വാഭിപ്രായം കുറിക്കുക.

മകനായ കണ്ടുണ്ണിയെ കാണാൻ കണ്ണൂരിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്ന വെള്ളായിയപ്പന്റെ ദുഃഖം പാഴുതറയിലെ ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും മനസ്സിൽ നിറയുന്നു. മരയ്ക്കാരുടെ നിന്റെയും എന്റെയും ദൈവങ്ങൾ തുണയ്ക്കട്ടെ എന്ന വാക്കുകൾ മതത്തിന്റെ മതിൽകെട്ടിനുമപ്പുറത്തുള്ള സൗഹൃദവും

ബന്ധവുമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. അന്യന്റെ ദുഃഖത്തെ സ്വന്തം ദുഃഖമായി കാണാനുള്ള കഴിവ് പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ഉണ്ട്. ഇത് ഗ്രാമീണ സംസ്കൃതി തന്നെയാണ്. എന്നാൽ നാഗരിക സമൂഹം ഇങ്ങനെയല്ല. മറ്റുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കാനും അവരെ സഹായിക്കുവാനുമുള്ള ഹൃദയ വിശാലത നാഗരിക സമൂഹത്തിലുള്ളവർക്ക് കുറവാണ് എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ജയിലിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ചപ്പോൾ വെള്ളായിയപ്പനോടുള്ള അവിടെയുള്ളവരുടെ പരിഹാസം നിറഞ്ഞ സംസാരം.സമൂഹത്തിന്റെ രണ്ടുതരം കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് ഒ.വി.വിജയൻ ഈ രണ്ടു ചിത്രങ്ങളിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

14. 'യാത്രയുടെയും വേർപാടിന്റെയും ഉറഞ്ഞുകൂടിയ ദുഃഖത്തിന്റെയും കഥയാണ് കടൽത്തീരത്ത്.' ഈ നിരീക്ഷണത്തോട് നിങ്ങൾ യോചിക്കുന്നുണ്ടോ ? കഥയിൽ നിന്നും തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തി പ്രതികരിക്കുക.

രണ്ട് യാത്രകൾ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്ന കഥയാണ് കടൽത്തീരത്ത്. ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ട മകനെ കാണാൻ കണ്ണൂരിലേക്കുള്ളയാത്രയാണ് ആദ്യത്തേത്. മകന്റെ മരണശേഷം ശവം ഒരു പേറ്റിച്ചിയെപ്പോലെ ഏറ്റുവാങ്ങിക്കൊണ്ട് ജയിലധികാരികളുടെ ഔദാര്യത്താൽ അടക്കം ചെയ്യാൻ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ശവത്തെ അനുഗമിച്ചുള്ള യാത്രയാണ് രണ്ടാമത്തേത്. ഓർമകളിലൂടെയുള്ള യാത്രയും നമുക്ക് കാണാം. യാത്രയിലുടനീളം മകനെ ഓർത്ത് വിലപിക്കുകയാണ് വെള്ളായിയപ്പൻ. മകനോടൊപ്പമുള്ള നിമിഷങ്ങൾ അയാൾ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. മകനെ കുളിപ്പിക്കാൻ പുഴയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നതും മുണ്ടകപ്പാടത്തെ വരമ്പിലൂടെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ അസ്തമയത്തിന്റെ പക്ഷികളെ നോക്കി മകൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നതും ഓർത്ത് വെള്ളായിയപ്പൻ വേദനിക്കുന്നു.അസ്തമയം എന്നത് മരണത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്.അച്ഛന്റെയും മകന്റെയും മരണം കഥയിലുണ്ട്. മരണം എന്നത് വേർപാടു തന്നെയാണ്. സങ്കടങ്ങളുടെ ഒടുങ്ങാത്ത പ്രവാഹം കഥയിൽ കാണാം.ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അവശതകൾ തൊട്ട് സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതികരണങ്ങളും മരണങ്ങളും വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ കഥയിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു.

15. വികാരം ഭാഷയെ അപ്രസക്തമാക്കുന്നു എന്നു ചൂണ്ടികാണിക്കാവുന്ന ഒരു സന്ദർഭം കടൽത്തീരത്ത് എന്ന കഥയിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തുക.

മകനെ കാണാൻ ജയിലിലെത്തിയ വെള്ളായിയപ്പൻ മകനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ കേൾവിയ്ക്കുമപ്പുറത്തുള്ള ശബ്ദത്തിൽ കണ്ടുണ്ണി നിലവിളിച്ചു.അപ്പാ, മകനേ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വിളികൾ മാത്രമേ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇതിനകത്ത് ഭാഷ കൊണ്ട് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ ശക്തമായ വൈകാരികാനുഭവമാണ് ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. രണ്ടു വിളികൾക്കിടയിലുമുള്ള മൗനം പലതും വിനിമയം ചെയ്യുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള അവതരണമാണ് ഈ സന്ദർഭത്തെ മനോഹരമാക്കുന്നത്.

**16. "ശവത്തിന്റെ ചുമതല നിങ്ങൾ ഏൽക്കുന്നില്ലേ
യജമാനൻമാരേ, എന്റെ കയ്യിൽ പണമില്ല."
ഈ വാക്കുകൾ വെള്ളായിയപ്പന്റെ മാനസികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് നൽകുന്ന സൂചനയെന്ത് ?**

വെള്ളായിയപ്പന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയാണ് ഇതിൽ വെളിപ്പെടുന്നത്. ദാരിദ്ര്യം കൊണ്ട് കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന വെള്ളായിയപ്പന് മകനു വേണ്ടി ചെയ്യാവുന്ന അവസാനത്തെ കർമം അവന്റെ ശവം അടക്കം ചെയ്യുക എന്നതു തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അതിന് ഗതിയില്ലാത്ത ഒരു അച്ഛന്റെ ദയനീയാവസ്ഥയാണ് നമുക്കിവിടെ കാണാനാവുന്നത്.

**17. "ആ വീടുകൾക്കപ്പുറത്ത്......സഹാനുഭൂതിയും നിറഞ്ഞു"
"കിഴവൻ നേരം പുലരും..........ജയിലിലെത്താം" - കടൽത്തീരത്ത്**

"നാട്യ പ്രധാനം നഗരം ദരിദ്രം
നാട്ടിൻപുറം നന്മകളാൽ സമൃദ്ധം" -(കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻ നായർ)

കാവ്യഭാഗത്ത് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന കഥാ സന്ദർഭങ്ങൾ കവിതയിലെ വരികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

കുറ്റിപ്പുറത്ത് കേശവൻ നായരുടെ വരികൾക്ക് പാഠഭാഗത്ത് നിന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. വെള്ളായിയപ്പന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഉയരുന്ന നിലവിളികൾക്ക് കാതു കൊടുത്ത് അത് തങ്ങളുടെ തന്നെ ദുഃഖമായി കാണുന്ന പാഴുതറയിലെ ഗ്രാമീണർ നാട്ടിൻപുറത്തിന്റെ നന്മകളുടെ അടയാളമാണ്.അന്യന്റെ ദുഃഖത്തിനൊപ്പം നിന്ന് അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെയും പരിഗണനയുടെയും ഉദാത്തമായ മാതൃകയാണ്. എന്നാൽ ആത്മാർത്ഥയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ പ്രതിനിധികളെയാണ് തീവണ്ടിയിറങ്ങിയ വെള്ളായിയപ്പൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത്. ജയിലിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ച വെള്ളായിയപ്പനോട് കട്ടാൽ ജയിലിലെത്താം എന്ന് മറുപടി പറയുന്നവർ സ്വന്തം സുഖത്തിനും സന്തോഷത്തിനും മാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന , ആത്മാർത്ഥത തീരെയില്ലാത്ത നഗരജീവിതത്തിന്റെ ദുഷിച്ച മുഖം തന്നെയാണ്.പണത്തിനു മാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന അവർ രൂപം കൊണ്ട് വിലയിരുത്തിയതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പനോട് വണ്ടി വേണോ എന്ന് ചോദിച്ചില്ല. സഹായിക്കുക എന്ന മനോഭാവം അൽപം പോലുമില്ലാത്ത നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം ഉള്ളുപൊള്ളയായ നാട്യങ്ങൾതന്നെയാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം

18.യാത്രയുടെ ഒരുഘട്ടം താണ്ടാൻ വെള്ളായിയപ്പനെ സഹായിച്ചത് പാഴുതറ എന്ന ഗ്രാമത്തിന്റെ നന്മകളായിരുന്നു- അനുയോജ്യമായ സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പ്രസ്താവന വിലയിരുത്തുക.

കണ്ണൂരിലേക്ക് പോകാൻ ഒരുങ്ങുന്ന വെള്ളായിയപ്പനൊപ്പം പണമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പാഴുതറയിലുള്ള പലരും പോകുമായിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കുള്ള പണമില്ലാത്തതിനാൽ വെള്ളായിയപ്പനൊപ്പം പോയില്ലെങ്കിലും അവരുടെയെല്ലാം മനസ്സും പ്രാർത്ഥനയും അയാൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. മരയ്ക്കാരുടെയും നീലിമണ്ണാത്തിയുടെയും വെള്ളായിയേ എന്ന വിളിയിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കലിന്റെയും പ്രാർഥനയുടെയും സ്വരമുണ്ട്. തനിയ്ക്കു ചുറ്റുമുള്ളവർ വെള്ളായിയപ്പനോട് കാണിക്കുന്ന ആർദ്രത തന്നെയാണ് അയാളുടെ യാത്രയിൽ തണലായി നിന്നത് എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

ശ്രീനേഷ്.എൻ
Ph: **9645887266**
എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്